

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 188.113 van 20 november 2008
in de zaak A. 189.493/VII-37.247.**

In zake : Francis DESCAMPS,
die woonplaats kiest te WESTKERKE (OUDENBURG),
Brugsesteenweg 12

tegen :

de deputatie van de provincie West-Vlaanderen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Francis DESCAMPS op 22 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 26 juni 2008 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg van 15 juli 1996, houdende het verlenen van de vergunning aan Ivan CAPELLE voor het exploiteren van een garage-carrosseriewerkplaats, gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke, zonder voorwerp worden verklaard; met een afzonderlijk verzoekschrift heeft verzoeker de nietigverklaring gevorderd van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die in persoon verschijnt,
en van adjunct-adviseur A. VAN RIE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT:

1. De feiten

1.1. Op 15 juli 1996 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg aan Ivan CAPELLE een vergunning voor het exploiteren van een garage-carrosseriewerkplaats, gelegen aan de Brugsesteenweg 4 te Westkerke.

1.2. Na beroep van meerdere buurtbewoners, waaronder verzoeker, neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 5 december 1996 een besluit waarbij de bestreden milieuvergunning wordt bevestigd, mits het opleggen van een aantal bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarden.

1.3. Dit besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 5 december 1996 wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 113.574 van 12 december 2002.

1.4. Ingevolge dit arrest wordt de beroepsprocedure hernomen. In eerste instantie beslist de deputatie van de provincie West-Vlaanderen de gevraagde milieuvergunning te verlenen voor een termijn van één jaar op proef. Op 18 maart 2004 beslist de deputatie van de provincie West-Vlaanderen vervolgens de proefvergunning om te zetten in een definitieve vergunning voor een termijn van twintig jaar.

1.5. De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 178.910 van 24 januari 2008 de definitieve vergunning van 18 maart 2004.

1.6. De deputatie van de provincie West-Vlaanderen herneemt opnieuw de beroepsprocedure tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oudenburg van 15 juli 1996.

1.7. Met het thans bestreden besluit worden de beroepen tegen deze in eerste aanleg genomen beslissing van 15 juli 1996 zonder voorwerp verklaard om reden dat "het geheel van de uitbating op vandaag enkel melding(s)plichtig klasse 3 is".

2. De ontvankelijkheid

Het voorwerp van de vordering wordt in het inleidend verzoekschrift als volgt omschreven :

"Betreft : verzoek tot vordering van schorsing van het besluit 35014/32/1/B/5 d.d. 26/06/2008 van de bestendige deputatie van de Provincieraad West-Vlaanderen, betekend op 04/07/2008 (bijlage 10)".

De nietigverklaring van hetzelfde besluit maakt het voorwerp uit van een verzoekschrift dat verzoeker afzonderlijk heeft ingediend.

Artikel 17, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals vervangen door artikel 6, 3/, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en in werking getreden op 1 juni 2007, bepaalt echter dat, behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring in één en dezelfde akte moeten worden ingesteld. Dit is te dezen niet gebeurd.

Zoals de verwerende partij terecht stelt, is de vordering tot schorsing niet ontvankelijk.

De uiteenzetting van verzoeker als zou hij verkeerd of onvolledig zijn voorgelicht door de griffie van de Raad van State, kan niet tot een ander oordeel leiden, niet alleen omdat verzoeker zijn bewering niet aannemelijk maakt, maar vooral omdat eenieder wordt geacht de wet te kennen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE:**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro,
komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig november tweeduizend en acht, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. DECOCK,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. DECOCK.

E. BREWAEYS.